

در همبستگی با خلق های ستمدیده عراق

از روز سه شنبه اول اکتبر ۲۰۱۹ ، هزاران نفر از مردم ستمدیده عراق در اعتراض به شرایط فلاکت باری که امپریالیسم آمریکا و رژیم دست نشانده اش و نیروهای مرتجع دیگر برای مردم این کشور به ارمغان آورده اند ، به خیابان ها ریختند و علیه بیکاری ، شرایط غیر قابل تحمل معیشت خود و فساد آشکار و نهادینه مسئولین دولتی ، فریاد اعتراض سردادند. با این که عراق یکی از بزرگترین صادرکنندگان نفت می باشد اما اکثریت مردم در فقر و بیکاری بسر برده و از کمبود و ناکارایی بدیهی ترین خدمات دولتی ، به خصوص خاموشی های مکرر برق ، در رنج و عذابند.

به رغم خواست های معیشتی و بدیهی تظاهرکنندگان ، عکس العمل دولت عادل عبدالمهدی ، نخست وزیر عراق در مقابل اعتراضات به حق مردم ، شدیداً خشن و سرکوبگرانه بوده است. تا آن جا که پس از حدود چهار روز تظاهرات در بغداد و چند شهر دیگر این کشور ، بیش از ۶۰۰ نفر مجروح و بیش از چهل نفر کشته شده اند. این حد از اعمال وحشیگری و خشونت ، هم ماهیت ضد مردمی و وابسته به امپریالیسم دولت عراق و وحشت آن ها از خیزش مردم رنج دیده را آشکارا به نمایش می گذارد و هم شدت خشم و نفرت مردم عراق از مسئولینی که با دزدیدن دسترنج آن ها ، برای خود زندگی شاهانه سازمان داده اند را نشان می دهد. بی دلیل نیست که یکی از شعار های تظاهرکنندگان "دزدها ما را غارت می کنند" می باشد.

با این که نخست وزیر عراق با حضور در تلویزیون قول داد که به مطالبات مردم رسیدگی خواهد کرد ، اما اعتراضات توده هایی که رفتار عملی دولت را در شلیک بی مهابا به تظاهرکنندگان دیده بودند ، ادامه یافت و حتی اعلام حکومت نظامی و اعلام مقررات منع رفت و آمد در بغداد و برخی استان های دیگر نتوانست از تظاهرات مردم بپاخاسته جلوگیری به عمل آورد. در جریان مواجهه توده های تحت ظلم و ستم عراق با خشونت های به غایت جنایتکارانه و رفتار سرکوبگرانه دولت عراق ، تظاهرکنندگان اکنون خواستار برکناری دولت هم شده اند.

به دلیل روابط بسیار نزدیک دولت عراق با جمهوری اسلامی و عملکردهای ضد انقلابی نیروهای وابسته به این رژیم علیه توده های ستمدیده عراق ، در جریان این تظاهرات در مواردی پرچم های جمهوری اسلامی به آتش کشیده شده و تظاهرکنندگان علیه رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی شعار سر داده و خواهان قطع نفوذ این رژیم در کشورشان شدند. در مقابل این رفتار طبیعی مردم به پا خاسته عراق ، عکس العمل دولت ایران ، دفاع از دولت عراق و مشکوک جلوه دادن تظاهرات مردم این کشور بود. درست در این چهارچوب ، خبرگزاری های رژیم در یک خط از پیش تعیین شده تلاش نمودند که این خیزش مردمی را به حساب دست های پنهان و از جمله قدرت های بزرگی بگذارند که مخالف حضور جمهوری اسلامی در عراق می باشند. برای نمونه خبرگزاری های رژیم مدعی شدند که سفارت های انگلستان و آمریکا تظاهرکنندگان را "تشویق و تحریک" می کنند. روشن است که انتساب این مبارزات پر شور مردمی به نیروهای ارتجاعی ، ترفند شناخته شده ای ست برای اخلال در همبستگی مبارزاتی خلق های ایران و عراق که در عمل با دشمن مشترکی مواجه بوده و درد مشترکی را فریاد می زنند.

واقعیت این است که حتی با نگاهی به گزارشات خبرگزاری ها از اعتراضات مردم و مشاهده فیلم هایی که از شورش های خیابانی مردم عراق در شبکه های اجتماعی پخش شده ، آشکار است که مردم از شرایط فلاکت بار زندگی شان به جان آمده و به خیابان ریخته اند و هیچ حزب و سازمانی هم آن ها را به شورش دعوت نکرده

بود. اتفاقاً این برخورد خشونت آمیز نیروهای سرکوبگر دولت عراق بود که بار دیگر نشان داد حکومت این کشور ، همچون همه دیکتاتوری های حاکم بر منطقه ، تاب تحمل هیچ اعتراض مردمی را ندارد.

چریکهای فدایی خلق ایران ضمن حمایت از مبارزات حق طلبانه توده های ستمدیده عراق و اعلام همبستگی با کارگران و رنجبران این کشور که سرمایه داران زالو صفت خون شان را مکیده و دسترنج شان را غارت نموده اند بر ضرورت وحدت خلق های منطقه در مبارزه با دشمنان مشترک شان تاکید می ورزند.

نابود باد امپریالیسم و دست نشاندگانش در منطقه

پیروز باد مبارزات دلاورانه خلق های عراق

هر چه مستحکمر باد همبستگی مبارزاتی خلق های ایران و عراق

چریکهای فدایی خلق ایران

چهارم اکتبر ۲۰۱۹